

عنوان مقاله:

برآورد مدل آموزش و رشد اقتصادی بدون نفت در ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی آموزش در ایران 1404 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عباس علوی راد - استادیار علوم اقتصادی و عضو هیات علمی گروه اقتصاد

محمد رضا اسلامی - استادیار علوم اقتصادی و رئیس دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات یزد

خلاصه مقاله:

شواهد تاریخی نشان می دهد میزان سرمایه گذاری در بخش آموزش عالی ایران در دهه 60 و 70 به طور قابل ملاحظه ای افزایش یافته است. متولیان و سیاست گذاران امور اقتصادی انتظار داشتند که سرمایه گذاری های آموزشی باعث افزایش ظرفیت های تولید نیروی انسانی آموزش دیده در آینده گردد و به رشد اقتصادی آتی کشور کمک نماید. اکنون سه دهه پس از انقلاب اسلامی ایران این پرسش مطرح است که آیا حاصل این سرمایه گذاری ها یا همان نیروی انسانی آموزش عالی دیده در فرآیند رشد اقتصادی کشور نقش قابل ملاحظه ای ایفا نموده اند؟ بنابراین، هدف مقاله حاضر، برآورد سهم نیروی انسانی متخصص (دارای آموزش عالی) و مقایسه آن با سهم نیروی انسانی غیر متخصص (بدون آموزش عالی) و سهم موجودی سرمایه فیزیکی در تولید ناخالص واقعی بدون نفت در ایران بوده است. بدین روی، تلاش شده در قالب الگوی کاب- داگلاس تعمیم یافته و با بهره گیری از رویکرد همگرایی غیر سیستمی خود بازگشتی با وقفه های توزیعی (ARDL) این سهم ها برای سال های 1385-1345 برآورد گردد. نتایج نشان داد یک درصد افزایش در نیروی انسانی متخصص، غیر متخصص و سرمایه فیزیکی به ترتیب به 0/49، 0/30 و 0/48 درصد افزایش در تولید ناخالص واقعی بدون نفت کشور منجر می شود. از سوی دیگر ضرایب دو متغیر مجازی در مدل نشان داد که پیروزی انقلاب اسلامی در سال 1357 و شوک افزایش صادرات نفت طی سال های 1360 تا 1364، تاثیرات مثبتی بر تولید ناخالص واقعی بدون نفت داشته است.

کلمات کلیدی:

آموزش عالی، رشد اقتصادی، الگوی پویای خود بازگشتی با وقفه های توزیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/133143>

